

Annette van Rijn
Helmgras
Gedichten

Ontwerp omslag: vandijk ontwerp, Eindhoven
Illustratie omslag: Suzanne Kuilman
Binnenwerk: Palmslag, Groningen
Auteursfoto: Ilse van de Rakt

© 2022 Uitgeverij Palmslag | Annette van Rijn

www.palmslag.nl
info@palmslag.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit dit boek mag worden vervoelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, internet, fotokopie, microfilm of op welke andere (digitale) wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

No part of this book may be reproduced in any form by print, internet, photoprint, microfilm or any other (digital) means without written permission from the publisher.

ISBN 9789493245556
NUR 306

Aan jou

Herhaaldelijk herschreven
Herwonnen en herzien
Bewogen door dit leven
In vrijheid sedertdien

Deze bundel draag ik zonder twijfel op.

Aan Michel, mijn lieve man, van wie ik onvoorwaardelijk veel houd.

Aan onze kinderen: Joey Michel en Milan Dani, voor wie mijn hart geopend blijft.

Aan mijn schoonouders: Cees en Jeanne van Rijn, oneindig veel liefde en dank.

Ontsproten

Binnen 's levens kader
Tekent zich reliëf
Aan gevleugelde levensader
Van liefdevol besef

Het edel en onteerde
Het flink en het miniem
Ze leidden tot 't geleerde
Ontsproten uit mijn kiem

Het on zowel als het even
Het kuste en het beet
Ze horen bij mijn leven
En ook bij wat ik weet

Beeldenstorm

Waanzinnig puur
Maagdelijk witte illusie
Binnen standje twee maal zes
Windt hem op
Maakt hem gek
Drijft tot razernij
Zuigt, blaast, moet kapot
Aanbidding is te veel gevraagd
Engelen bestaan niet
Vrijen is voor nageslacht

Oproep

Boeit het je nog
Of ik lach
Of ik huil
Maakt dat je echt nog iets uit

Denk jij alleen voor jezelf
Niet aan mij
Met je voortdurend vooruit

Boeit het je nog
dat ik stink en verstil
Staat dat jouw wens in de weg
Jij met je hoofd bij je zakendiner
Hoor jij nog wel wat ik zeg

Krijg toch benul
Met je stress en je geld
Met je geduld dat bevriest

Open je hart
Tegen huiselijk geweld
Voor je straks alles verliest

Beschut wonen

Hoe zoiets kan gebeuren
Normaal gesproken niet
Men piekert er niet over
Niemand wenst zijn vrienden toe
je zo te zien verdrinken

We worden geboren
We delen de moed
We ervaren het verloop
Zo vaak als bondgenoten

We kruipen door
We zoeken naar
We weten weg te blijven
Raden het toehoren aan

Fatsoen is een zorg
Niet de norm

Wij blijven buiten
Zij van de straat

Een zwerver maakt zich op
Te gek om los te lopen

Zo'n ziel in donker dolen
voor wie het nog beginnen moet
Ik bleek ervoor te zijn gemaakt
De voetveeg van een leven

Over en sluiten

Juist leek ik nog te voldoen
Aan jouw normering van fatsoen
Of je was nog niet vergeten
wat ik ooit had uitgevreten

Dus bespaar mij
nu je tranen, je gebrek en ook je spijt
Want toen wij nog samen waren
viel je steeds weer in verwijt

En je denkt me vast te missen
Als in de droom die had gekund
Maar ik zal je vergewissen
Die is net zo dood als jij 't me gunt

Onmogelijk

Ze hielden haar niet voor mogelijk

Voor mogelijk hielden ze haar niet

Hitsingle

Te midden van zwijgzame schijn
danst zij voor eigen aandacht
Bedwingt haar schaduw gepassioneerd
waar een perfect ontladen wacht

Daar zal zij tot het slotakkoord
haar parten horen spelen
Nu beide handen hemelhoog
geen man hun dienst bewijzen

Behoeden

Ze pakt je in
met lichtzwoele muziek
met misleidende idylle
tot een heerlijk sappige roes
je langzaam laat verdwijnen

Losjes laaf je aan haar lamet
Verlaat je geest jouw lichaam
Richting een zeer dieprode kleur
Buiten de grens van aangenaam

Je likt haar lippen in glanzend glad leer
Je buigt, je kruipt, je bloedt
Vrienden zouden behoeden
Woord
voor
woord

Jij ging er niet op in
Je ging er al in
op

Train

The man on the train
showed sorrow and pain
saw nothing to earn
and nowhere to gain
He howled to the moon
Come bring me back soon
A knife on the table, a fork and a spoon
Come quick little fellow
Than lend me your light
'Cause here in my shadow
There's nothing but fright

I know I'm no looser
Not even in dark
But why did I choose her
Now she took my spark
I know it's not easy
At least not for me
When life gets so cheesy
It's harder to see
But I'll strengthen my shoulders
I'll nurture believe
Take care of my olders
Look further than grieve

There must be a reason
I'm up on the ground
For every season
There's love to be found

Klaagzang

Haal mij vanuit dit wespennest
Begraven in gebroken heil
– weg van het duivels firmament –
voorbij de snaai der maatschappij,
richting een liefdevol geluid
dat voorkomt bij gezond verstand.

Nu sterft mijn stem liederlijk laf
en trekt mij indirect nog net,
of anders als misplaatst vermaak,
dat meer op afstand wordt gezet.

Straks toon ik jou hoe mooi goed gek
geknaagd geweld
– meer dan genoeg –
de toon van ons akkoord bereikt,
waarna mijn oeverloos gezeik
de smaak van noten herontdekt.

Als dood tot leven wordt gewekt,
ons lijflied weer zal spelen.

Overvloed zwijgt

Vertrek richting Aphrodite
en vraag haar om vergeving
Opdat uw fluwelen hangoren
met pepers worden geprikt

Blijf tot Poseidon belletjes blaast
met het fluim vanuit uw hoest
Te lang, te veel op links en rechts
antwoordt zijn smaldeel zacht

En nog legt u zijn tekens neer
Altijd vanaf uw zitvlak
Schreeuw niet, matrozen,
denkend na denken
tot vondst van muren rond uw kurk

Veeg en kruis uw mijn
Verdwijn!
Gracieuw als Vlaamse klarinet
en verzoek dan uw vrienden,
kinderen van genetica,
te trillen met appels
tot bezinnend inzicht

Want dominant verbonden aard
zwaait met marineblauwe vlag
binnen vergane glorie
als eigen commodore verschiet